

# "Lad os genbruge vikingetiden"



*Klumme "nr. 17" af Trine Gadeberg*

Den anden dag fik jeg af vide, at min skraldespand ikke ville blive tømt, før den fik en anden placering. Den stod på løs belægning. Det gav mig virkelig noget at tænke over.

Alt så jeg kan ikke sådan lige med det vuns anlægge fliser. Jeg aner ikke, hvordan man gør. Så nu skulle jeg pludselig til at rationere mit affald, hvilket fik mig til at tænke på alt det, jeg smider ud. Jeg blev med ét nærig med mit skrald. Der stod jeg så med nogle madrester, som normalt ville ryge i skraldespanden, men jeg fik sådan en lyst til at genbruge det og en lyst til, at mine forfædre levede. Min gamle afdøde moster Gudrun var sjællandsk mester i genbrug. Hun brugte kaffebønnerne flere gange, og hængte de brugte kaffefiltre til tørre. Nu drikker jeg mest Nescafé, så jeg kan ikke lige bruge det fif. Men de kunne altså noget, de gamle forfædre. De havde jo helt klart et andet overlevelsesinstinkt end os.

Vi køber bare noget nyt og smider væk, så det nærmest er en skændsel. Hvis jorden gik under, ville vi blive ramt af panik, indtil vi fik pustet liv i vores kreative hjernehalvdel. Den bliver jo sjældent brugt.

**Fortsættes →**

Det eneste, der tilsyneladende går igen fra vore forfædre, er moden. Jeg kan se, at de unge mennesker render rundt i det tøj, jeg selv synes var fedt i 80'erne. Moden går altså i ring. På nær det med hængerøvsbukser og strømper i sandaler. Det er noget, vor tid har skabt, og det burde forbydes!

Nå, men så er det, jeg tænker: Hvornår bliver vikingetiden moderne igen? Jeg gad godt rende rundt med lidt hør og noget pels på. Og kun skulle tænke over at skifte tøj én gang om ugen. Hvor parabener og pesticider ikke var på dagsordenen. Hvor en ko var en ko, og en mand var en mand. Parterapi var et gok i hovedet med en kølle, manden var ude at jage, og konen rørte rundt i gryderne over bålstedet. Det er da stort.

Alt blev genbrugt, og kreativiteten blomstrede. Nu ved jeg godt, at vikingerne også var nogle værre nogen. Men den del kan man da bare sortere fra. Vi er da trods alt blevet klogere.

Jeg kunne godt sidde ved et bål med lange røde fletninger og drikke mjød sammen med Leif den lykkelige og gjalde en vise, mens troldmanden lavede noget anti-age creme til mig, så jeg kunne holde mig evig ung.

Og nu står jeg så med resterne af spaghetti med kødsovs og er på vej til at smide det i skraldespanden. Mon ikke mine forfædre havde puttet det i et ildfast fad. Smasket et æg hen over det og kaldt det spaghetti kødrand?

Det kunne også være, vi skulle gå helt tilbage til Jesu tid og så se at få kjortler på alle sammen. Tænk det ville spare os for en masse burka-konflikter. Men det er en helt anden historie.

**Af Trine Gadeberg**

Sanger og revyskuespiller

*Trine Gadeberg*